

ВИЩИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД УКРАЇНИ

УХВАЛА ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

26 березня 2015 року

м. Київ

К/800/49887/13

Колегія суддів Вищого адміністративного суду України у складі
суддів: **Мороз Л.Л.,**
Горбатюка С.А.,
Шведа Е.Ю.,

за участю: секретаря судового засідання Загородньої М.О.,
представників відповідача Жарого О.К., Гавриленко Ю.М.,

розглянула у відкритому судовому засіданні касаційну скаргу Бориспільської міської ради Київської області на постанову Бориспільського міськрайонного суду Київської області від 12.04.2013 року та ухвалу Київського апеляційного адміністративного суду від 17.09.2013 року у справі за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю "Біопром" до Бориспільської міської ради Київської області про визнання протиправним та скасування рішення,

ВСТАНОВИЛА:

Товариство з обмеженою відповідальністю "Біопром" звернулось до суду з позовом про визнання протиправним та скасування рішення Бориспільської міської ради Київської області «Про скасування рішень виконавчого комітету міської ради» від 26.03.2013 року № 2998-36-VI.

Постановою Бориспільського міськрайонного суду Київської області від 12.04.2013 року, залишеною без змін ухвалою Київського апеляційного адміністративного суду від 17.09.2013 року, адміністративний позов задоволено. Визнано протиправним та скасовано рішення Бориспільської міської ради Київської області «Про скасування рішень виконавчого комітету міської ради» від 26.03.2013 року № 2998-36-VI.

Не погоджуючись з судовими рішеннями першої та апеляційної інстанції у справі, Бориспільська міська рада подало до Вищого адміністративного суду України касаційну скаргу, у якій, посилаючись на порушення судами норм матеріального та процесуального права, просить скасувати рішення судів першої та апеляційної інстанції та прийняти нову постанову, якою у позові відмовити.

Заслухавши доповідь судді Вищого адміністративного суду України стосовно обставин, необхідних для прийняття рішення судом касаційної інстанції, перевіривши і обговоривши доводи касаційної скарги, проаналізувавши правильність застосування судами першої та апеляційної інстанцій норм матеріального та процесуального права, колегія суддів дійшла висновку, що касаційна скарга не підлягає задоволенню з таких підстав.

Судами попередніх інстанцій встановлено, що 30.08.2007 року рішенням Бориспільської міської ради Київської області №1862-21-V затверджено проект землеустрою щодо відведення земельної ділянки площею 0,6589 га в оренду ТОВ

76
«Біопром» під будівництво культурно-мистецького та розважального комплексу по вул. Київський шлях (територія міського парку культури та відпочинку) у м. Борисполі та передано Товариству вказану земельну ділянку на 25 років під будівництво комплексу.

На виконання вищевказаного рішення 28.01.2008 року між Бориспільською міською радою та позивачем було укладено договір оренди земельної ділянки.

25.08.2010 року рішенням виконавчого комітету Бориспільської міської ради №1008 позивачу були надані містобудівні умови і обмеження забудови земельної ділянки на будівництво культурно-мистецького та торгово-розважального комплексу по вул. Київський Шлях у м. Борисполі.

31.01.2012 року Бориспільська міська рада прийняла рішення №1637-21-VI «Про внесення змін у рішення міської ради від 30.08.2007 року №1862-21-V «Про передачу ТОВ «Біопром» земельної ділянки площею 0,6589 га в оренду під будівництво культурно-мистецького та розважального комплексу по вул. Київський Шлях (територія міського парку культури та відпочинку) у м. Борисполі», яким було внесено зміни у попереднє рішення про відведення земельної ділянки в частині зміни функціонального призначення об'єкту будівництва, що споруджується позивачем, а саме, слова «культурно - мистецький та розважальний комплекс» було замінено на слова «багатофункціональний громадський центр» - БГЦ.

20.08.2012 року виконавчим комітетом Бориспільської міської ради було прийнято рішення №799 «Про надання містобудівних умови та обмеження забудови земельної ділянки ТОВ «Біопром» по вул. Київський Шлях (територія міського парку культури та відпочинку) у місті Борисполі на будівництво БГЦ». Тобто, у зв'язку із зміною функціонального призначення об'єкту будівництва на БГЦ виконавчий комітет Бориспільської міської ради видав нові містобудівні умови та обмеження забудови земельної ділянки.

Рішенням Бориспільської міської ради Київської області від 26.03.13 року №2998-36-VI «Про скасування рішень виконавчого комітету міської ради» рішення виконавчого комітету від 25.08.2010 року № 1008 «Про надання ТОВ «Біопром» містобудівних умов і обмежень забудови земельної ділянки на будівництво культурно-мистецького та розважального комплексу по вул. Київський Шлях (територія міського парку культури та відпочинку) у м. Борисполі» та рішення 20.08.2012 року №799 «Про надання містобудівних умов та обмежень забудови земельної ділянки ТОВ «Біопром» по вул. Київській шлях (територія міського парку культури та відпочинку) у м. Борисполі на будівництво БГЦ – скасовані.

Отже, оскаржуваним рішенням Бориспільська міська рада скасувала два рішення виконавчого комітету, на підставі яких позивачем було отримано містобудівні умови та обмеження.

Як встановлено, на підставі отриманих містобудівних умов та обмежень позивач розпочав проектування та будівництво об'єкту, отримав необхідні дозвільні та інші документи.

Колегія суддів погоджується з висновками судів попередніх інстанцій відносно того, що на підставі двох скасованих рішень у позивача, на час прийняття оскарженого рішення, вже виникли правовідносини, пов'язані з реалізацією певних суб'єктивних прав та охоронюваних законом інтересів (права на проектування та будівництво об'єкту), а самі рішення вичерпали свою дію фактом їх виконання.

Конституційний Суд України у своєму рішенні у справі №7-рп/2009 від 16.04.2009 року про скасування актів органів місцевого самоврядування зазначив,

71871
що органи місцевого самоврядування не можуть скасовувати свої попередні рішення, вносити до них зміни, якщо відповідно до приписів цих рішень виникли правовідносини, пов'язані з реалізацією певних суб'єктивних прав та охоронюваних законом інтересів, і суб'єкти цих правовідносин заперечують проти їх зміни чи припинення.

Ненормативні правові акти органу місцевого самоврядування є актами одноразового застосування, вичерпують свою дію фактом їхнього виконання, тому вони не можуть бути скасовані чи змінені органом місцевого самоврядування після їх виконання.

Згідно з пунктом 7 частини 1 статті 1 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» містобудівні умови та обмеження забудови земельної ділянки - документ, що містить комплекс планувальних та архітектурних вимог до проектування та будівництва щодо поверховості та щільності забудови земельної ділянки, відступів будинків і споруд від червоних ліній, меж земельної ділянки, її благоустрою та озеленення, інші вимоги до об'єктів будівництва, встановлені законодавством та містобудівною документацією.

Частиною 6 статті 26 вказаного закону передбачено, що першою стадією проектування та будівництва об'єктів є отримання вихідних даних, однією з основних складових яких є містобудівні умови та обмеження.

Відповідно до пункту 8 статті 29 цього ж закону містобудівні умови та обмеження є чинними до завершення будівництва об'єкта незалежно від зміни замовника. Зміни до містобудівних умов та обмежень можуть вноситися тільки за згодою замовника.

Отже, суди попередніх інстанцій дійшли правильного висновку, що наявність у позивача містобудівних умов та обмежень є обов'язковою умовою для проектування та будівництва об'єкту, а скасування рішення про їх видання впливає на можливість позивача здійснювати подальше проектування та будівництво, а тому стосується його прав.

Крім того, у Рішенні Конституційного Суду України від 16.04.2009 року №7-рп/2009 зазначено, що в аспекті конституційного подання положення ч. 2 ст. 19, ст. 144 конституції України (254к/96-ВР), ст. 25, частин першої, десятої ст. 59 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» від 21.05.1997 року № 280/97-ВР (з наступними змінами) стосовно права органу місцевого самоврядування скасовувати свої раніше прийняті чинення та вносити до них зміни необхідно розуміти так, що орган місцевого самоврядування має право приймати рішення, вносити до них зміни та/чи скасовувати їх на підставі, *в межах повноважень* та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Проте, закон не надає повноважень міській раді на скасування раніше виданих містобудівних умов та обмежень. При цьому, докази невідповідності містобудівних умов та обмежень чинному законодавству України відсутні.

Разом з тим, колегія суддів звертає увагу на те, що міська рада, вважаючи неправомірними рішення виконавчого комітету від 25.08.2010 року № 1008 та рішення від 20.08.2012 року № 799, не позбавлена права звернутись до суду щодо їх скасування.

Так, у Конституції України зазначено, що рішення органів місцевого самоврядування з мотивів їх невідповідності Конституції чи законам України зупиняються у встановленому законом порядку з одночасним зверненням до суду (частина друга статті 144). Цьому конституційному положенню відповідають положення Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні", у частині

160

десятій статті 59 якого визначено, що акти органів та посадових осіб місцевого самоврядування з мотивів їх невідповідності Конституції або законам України визнаються незаконними в судовому порядку.

Колегія суддів погоджується з висновками судів попередніх інстанцій відносно того, що оскаржені у цій справі рішення є законними та обґрунтованими.

Колегія суддів вважає, що касаційну скаргу слід залишити без задоволення оскільки рішення суду апеляційної інстанції ухвалено з додержанням норм матеріального та процесуального права, правова оцінка обставинам у справі дана вірно, а доводи касаційної скарги висновків суду не спростовують.

Доводи касаційної скарги не дають підстав для висновку, що при розгляд справи судом допущено неправильне застосування норм матеріального чи порушення норм процесуального права, які передбачені статей 225 – 229 Кодексу адміністративного судочинства України як підстави для зміни, скасування судового рішення, залишення позовної заяви без розгляду або закриття провадження у справі.

Керуючись ст. ст. 220, 221, 230 Кодексу адміністративного судочинства України, колегія суддів

У Х В А Л И Л А :

Касаційну скаргу Бориспільської міської ради Київської області відхилити, постанову Бориспільського міськрайонного суду Київської області від 12.04.2013 року та ухвалу Київського апеляційного адміністративного суду від 17.09.2013 року у цій справі залишити без змін.

Ухвала є остаточною і оскарженню не підлягає.

Судді: